Un malson conegut

Caballero torna a creuar-se en el camí del Girona fent l'empat del Lugo al límit de la primera part Els de Machín van tornar a perdonar però a la represa van donar per bo el punt, que els manté en la pugna

Lugo - Girona

MARC BRUGUÉS | LUGO. ENVIAT ESPECIAL.

El tòpic que diu que sumar sempre és positiu, i més encara quan és fora de casa, segurament és cert. Ara bé, quan l'aspiració és treure el cap entre les posicions capdavanteres, els passos han de ser més grossos. El punt és bo, sí, però també és cert que el Girona podria haver deixat sentenciat el partit abans que Pablo Caballero, qui si no, fes l'1-1 al límit de la primera part. Aquesta manca d'encert dels jugadors gironins és la tònica de tota la temporada i el que va impedir ja sumar els tres punts contra l'Osasuna la setmana passada. La mala punteria, poca efectivitat o l'encert de José Juan va donar vida a un Lugo que va igualar el bon gol d'Eloi Amagat gràcies al mateix davanter que va evitar que ahir els gironins, en comptes de l'Anxo Carro, juguessin en vés a saber quin gran estadi de Primera.

La cara que va mostrar el Girona a la segona part, ja fos per cansament, o per manca d'idees, és més preocupant. Diluït del tot, només les aturades de Becerra van permetre els gironins sumar un punt que van haver d'acabar donant per bo. El partit s'havia deixat escapar al primer temps.

Malgrat tenir en condicions Àlex Granell des de fa un parell de setmanes i també a punt Rubén Sobrino, Machín va decidir repetir per tercera vegada consecutiva onze titular. Així, Alcaraz i Eloi Amagat van formar mig del camp amb Borja García, i en punta d'atac, Jaime Mata va repetir al costat de Cristian Herrera. Al davant, un Lugo que recuperava Caballero, la bèstia negra gironina, i presentava el seu onze de gala amb Jonathan Pereira com a l'altre gran home a tenir en compte. L'ambició i l'objectiu del Lugo és ni més ni menys que el mateix que un Girona que es plantava a l'Anxo Carro decidit a clavar un nou cop de puny sobre la taula.

La simple presència de Caballero era una amenaça per a la defensa del Girona que havia de tenir sempre un home pendent que no li arribessin pilotes. Només començar Iriome n'hi va posar una de perillosa però el davanter argentí no hi va arribar i després Pereira es va fer un embolic dins l'àrea. El Lugo havia sortit fort. Malgrat el relleu de José Duran per Luis Milla la filosofia de joc dels gallecs no havia variat amb la voluntat de sortir amb la pilota jugada des de darrere. Aquesta va ser la tònica dels primers minuts, amb un Lugo intentant tocar la pilota per arribar fins a la zona de Caballero i el Girona pressionant i mirant de robar-la. Van ser els gironins els primers a avisar seriosament arran d'un xut sec des de la frontal de Cristian Herrera que José Juan va desviar a còrner amb problemes. Tot i que la pilota era del Lugo, el primer avís ja havia estat del Girona. No

trigaria a respondre el conjunt local però Caballero, amb tot a plaer, va enviar la pilota fora de l'estadi davant la desesperació del públic local.

El Girona es trauria de cop el domini del Lugo quan al llindar de la mitja hora de joc va treure petroili a una acció d'estratègia. Eloi Amagat, entrant des del darrere, va engaltar una rematada que va sorprendre José Juan després d'un còrner servit per Borja García. El capità gironí celebrava amb ràbia el gol conscient del que podia significar. El 0-1 va fer mal a un Lugo que veuria com el Girona, si hagués estat més encertat, podria haver fet el segon abans de la mitja part. La mala definició de Borja García i l'excel·lent intervenció de José Juan en un ràpid contracop gironí ho impedirien. Els gallecs entrarien de nou al partit amb una rauxa final de tres ocasions seguides a les quals Becerra només va poder respondre a les dues primeres. A la tercera, Caballero superaria el porter colomenc de cap per a empatar el partit en una acció precedida d'un còrner inexistent. Encara abans del descans, Herrera, en posició d'extrem , tornaria a topar amb un José Juan d'allò més inspirat.

Trobava línies de passada per poder connectar amb els homes ofensius. Machín va decidir reforçar el mig del camp fent entrar Granell en el lloc de Mata. El canvi va suposar que Borja García avancés la seva posició al costat d'Herrera. El setge del Lugo, però, no cessava. Els gallecs insistien amb molta participació de Pereira per la banda dreta i la presència de Caballero.

Veient el panorama, Machín va jugar-se la carta Sobrino. El manxec va entrar al camp amb mitja hora mal comptada per endavant en el lloc d'un disgustat Borja García (m.64). El Girona havia perdut tota l'espurna que havia ensenyat a la primera part i no trobava la manera d'arribar a la porteria de José Juan.

El partit entrava al tram final amb una incertesa perillosa. Els locals els bolcarien en atac mentre el Girona, fos físicament, intentava contenir les embestides com podia. Becerra seguia aguantant l'equip i pràcticament en la darrera acció del partit va sortir a peus de Caballero per evitar el triomf local. Hauria estat massa cruel. Ahir el destí es va comportar. L'empat permet el Girona mantenir les opcions d'entrar al play-off a nou jornades pel final de la Lliga. Això sí, ahir es va perdre l'average particular amb el Lugo.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/10/malson-conegut/777004.html?utm_source=rss